

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5,00; voor de buitensteden f 6,00; franco door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau desor: COBRANT.

VRIJDAG, 30 JULIJ

Advertentien van 'Zes regels en daar beneden' worden tegen f 1,00 geplaatst; meer dan 'Zes regels tegen 15 cents der regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 29 Julij.

De ministerieele crisis in België blijft nog altijd in dezelfde onzekerheid voortduren, zonder dat er vooruitzigt is om die spoedig te kunnen doen eindigen. Het ministerie Frère-Rogier heeft de draden van bestuur zoo dooreen gehaspeld, dat het daarin geen weg weet, en niemand genegen kan zijn om zich aan de gevaarlijke proef eener ontwarring te wagen. Hetzij men de zedelijke, hetzij men de stoffelijke, hetzij men zelfs de diplomatieke belangen van België beschouwt; bij elke dezer aangelegenheden heeft het gevallen kabinet zoo wel voor zich zelf als voor zijne opvolgers schier onoverkomelijke moeilijkheden veroorzaakt. Een vlugtige blik daarop geworpen, zal zulk duidelijk maken.

Men zal na de gebeurtenissen, die Europa sinds jaren hebben geteisterd, gemakkelijk begrijpen, dat een gouvernement blind moet zijn, als het zijn steun zoekt in hartstogten, die tegen de godsdienst en hare bedienaren zijn opgezet. Met die Blindheid is het Brusselsch kabinet geslagen. Om het roer in handen te krijgen, heeft het niets beter weten te doen, dan een deloijalen strijd aan te vangen, waarin de bevolking tegen hare geestelijkheid werd aangehitst door middel van allerlei geheime, die geen betamelijkheid ooit kon wettigen. En men slaagde er alzoo in, om België te verdeelen in twee kampen, in twee partijen, die met elkander in strijd waren over datgene, wat het grondbeginsel uitmaakt van elke maatschappij in de wereld. Een voornaam katholiek schrijver heeft gezegd, dat in het liberalismus gewoonlijk datgene gemist wordt, wat het bijzonder voorgeeft te bezitten; dat was ook in België het geval. De zich noemende liberale partij gaf voor te strijden tegen de *pouvoir occulte* van de geestelijkheid en voor de zelfstandigheid van den Staat. Het is gebleken dat bij de geestelijkheid geen *pouvoir occulte* bestond; maar dat de liberalen door de *pouvoir occulte* der magonische loges worden gedreven, en dat zij alzoo niet stridden tegen, maar integendeel voor de geestelijke magt der loge-beheerschers, niet voor, maar tegen de zelfstandigheid van den Staat, wiens bestuur werd ondergeschikt gemaakt aan de geheime magt van de groot-gezagvoerders in de vrijmetselarij. Maar deze aan het liberalisme eigenaardige valsheid daargelaten, wie ziet niet de schadelijke gevolgen in van een politieken strijd, die tot grondslag heeft de godsdienst en hare bedienaren. Zonder in aanmerking te nemen de wettelijke maatregelen, of de ministerieele besluiten, in de laatste jaren door het gouvernement genomen, om het onderwys en de hefdewerken aan den invloed der geestelijkheid te onttrekken; is het niet alleen genoeg, dat een politieke strijd hartstogtelijk tegen de godsdienst en hare bedienaren wordt opgezet, om binnen korten tijd een groot deel van de bevolking te ontzeden? De verwoesting in België daardoor aangerigt is schrikbarend. En God alleen weet, of eene halve eeuw voldoende zal zijn om het kwaad te herstellen, dat in korte jaren is veroorzaakt.

Men, de ministerieele crisis, staat het eenigzins beter, ofschoon geen kabinet in staat is, om spoedig de schadelijke gevolgen te weren van de gestelde beginselen.

België is door zijn grond en door zijne ligging niet een land, waar de handelsbelangen boven drijven. Daar heerschen de akkerbouw, de mijnru en de fabrieken. Ingesloten tusschen Engeland, Holland, Frankrijk en Pruisen, waar groote kapitalen hetzij den handel gelijk in Nederland, hetzij met den handel het fabriekwezen en de mijnen, gelijk in Engeland, hetzij de vruchten van den grond, gelijk in Pruisen en in Frankrijk roeden, is België natuurlijk geen land, waar vrijheid van handel bestaan kan, en waar men daarenboven noch scheepsmagt, noch groote kapitalen bezit. Het is België onmogelijk te leven zonder beschermend stelsel, wil het niet door zijne naburen worden uitgeleerd en ingezwolgen.

Dit heeft evenwel het kortzigtig liberalismus in België niet geleerd te luisteren naar den Sirenenzang der Engelsche en Nederlandsche vrijhandelsgesinden. En omdat zij nu eenmaal op godsdienstige en politieke gebied vrijzinnig waren, meenden zij zulk, om der consequentie wille, ook op het commercieel terrein te moeten zijn, te

meer omdat in Engeland en Holland het vrijgevig handelsstelsel zegevierde en er goede vruchten beoogde. *Nos poma natamus* zeide men in zijne ongezondheid, en men zette zich aan het werk om bij alle mogelijke gelegenheden in de Kamer den naburige gouvernementen toe te roepen, dat het Belgisch kabinet het vrijgevig stelsel van handel was toegedaan. De landbouw werd het eerst opgeofferd aan de vreemde concurrentie; en nu onlangs de handel, bij het traktaat dat België met Nederland en Engeland sloot. Met Pruisen en den Duitschen Bond was men ommagtig om liet verloopend traktaat te hernieuwen, omdat de Duitschers de vrijgevigheid, die in de Belgische Kamer was verkondigd, wilden hebben tot werkelijkheid gebragt, terwijl men in Frankrijk, waar ook het bestaande traktaat is verstreken, op diplomatieke moeilijkheden stiet. Zoo staat men overal vast, zijn vele gewichtige belangen in het nadeel van België door traktaaten geregeld, kunnen andere belangen niet worden verzekerd, omdat men van het Belgisch gouvernement vordert, dat het de beginselen, die het huldigt, in werking brengt. De landbouw klaagt, de handel klaagt, de industrie voelt zich op vele plaatsen bedreigd, zonder dat er kans bestaat om in al deze gewichtige belangen binnen de eerste jaren eenige verbetering te brengen.

De diplomatieke belangen zijn niet minder in gevaar gebragt. Het liberaal ministerie heeft tot vele groote verbazing vergeten te gedenken, dat Brussel, zedelijk wijs gesproken, slechts eene voorstad van Parijs is. Voor en nadat de Fransche President zijn *coup d'état* waagde, waren de vijanden van den President de vrienden van het ministerie Frère-Rogier. Het Brusselsch kabinet vond er behagen in, om tegen over Frankrijk eenigzins de rol te spelen, die lord Palmerston ten jare 1848 tegenover Italië had vervuld. In de eerste plaats was het reeds eene dwaasheid, om eene rol te willen naapen, die aan lord Palmerston mislukt was. Maar die dwaasheid rijst in de tweede plaats ten top, als men ziet hoe België, in plaats van gelijk Engeland afgesloten te zijn van het Vasteland door de zee, en met den grooten invloed van eene groote magt op een kleiner volk te kunnen drukken, integendeel dwergachtig voor den kolossus van Frankrijk open ligt, die slechts een stap heeft te doen om over België heen te schrijven.

De politiek van den Franschen diktator heeft gewild dat hij zich vergenoegt met de Belgische pigmeën met minachting aan te zien. Dewijl hij het zwaard niet kan trekken, zoo tracht hij zich op eene andere wijze te wreken. Het Belgisch gouvernement heeft een traktaat met Frankrijk dat voor België vrij gunstig is uitgeraalen, omdat Frankrijk onder Lodewijk Philips belang had België naauw aan zich aan te sluiten. Dat traktaat nu staat te vervallen. En Lodewijk Napoleon, gelijk algemeen verzekerd en door niemand tegengesproken wordt, moet hebben verklaard: dat hij niet in onderhandeling zal treden met het bestaande kabinet. Men zegt, en wij hebben geene redenen om zulks te betwijfelen, dat het Brusselsch kabinet, alleen voor deze verklaring is teruggetreden en zijne demissie heeft aangeboden. Maar is daardoor niet reeds het optreden van een ander kabinet onmogelijk gemaakt? Als er een gouvernement moet komen, dat de liberalen zullen begrijpen te moeten bestrijden, — en naar het schijnt, is een ander gouvernement dan een dusdanig onmogelijk, — dan is nu reeds het wapen gereed, om dat nieuwe ministerie te verlammen. Het zal den naam erlangen van te zijn een anti-nationaal, door vreemd geld en vreemden invloed betaald gouvernement, een naam, die meer dan voldoende is, om elk ministerie bij de onnadenkende volksmenigte te diskreditieren.

Men ziet alzoo hoe België door het ministerie Frère-Rogier in netelige omtandigheden is gebragt, in zedelijke, stoffelijke en diplomatieke belangen is gekwetst, en dat de politiek, die het nieuwe gouvernement zal hebben te volgen, een van de moeilijkste is, omdat in den stand der partijen zelfs het bestaan van het konstitutionnele België is bedreigd.

Men schrijft uit Hamburg aan de *D. Alg. Ztg.*

Berlijn en Hamburg zijn de beide hoofd-depôts in

het Noorden van Duitschland voor de protestantsche Jezuiten. Zoowel hier als ginds hebben zij zich vaste nesten gebouwd, en deze instelling is hun slechts mogelijk geweest door de bescherming, die hun van eene invloedrijke zijde ten deel werd. De kweekschool van dat moderne Jezuitismus, dat onder den naam van *Innere Mission*, elk op zijne(?) manier wil zalig maken, is in Hamburg het *Rauhe Haus*, aan welker hoofd de bekende Dr. Wichern staat, een man van ijzeren consequentie en onwankelbare overtuiging, om wien zich een gedeelte onzer *haute-volée* geschaard heeft, welke de door hem vertegenwoordigde zaak des te meer moet bevorderen, dewijl zij invloed en geld bezit; twee factoren, waarmede men thans alles kan doorzetten. Onze Senaat heeft deze strekking nimmer begunstigd, doch eenige zijner leden zijn varige aanhangers der *Innere Mission*. De raadsheer H. een bij uitstek schrandere kop, en een van de voortreffelijkste kriginalisten van Duitschland, staat met de verst gevorderde protestantsche Ultramontanen van Berlijn in de vertrauwde betrekking. Prof. Stahl, baron Gerlach en andere korijfscen der Nieuw-Pruissische partij gaan schriftelijk en mondelings met hem om, en meer dan eens is die omgang tot politieke bedoelingen gebezigd geworden.

De *A. Ch.*-korrespondent der *Deutsche Volkshalle* schrijft uit Parijs aan dat blad:

Het lang verblijf van den President aan den Rijn en in Baden geeft nieuw voedsel aan een gerucht, dat zelfs in wel onderrigte kringen veld wint. De groothertogin Stephanie van Baden, eene tante van Louis Napoleon, schijnt het plan te hebben gevormd om haren neef met prinses Wasa te huwen. Men zegt daarbij dat prinses Wasa door den invloed der hertogin-weduwe katholiek is geworden, welke laatste bij deze bekeering zelve als peet heeft gestaan. De prinses wordt geroumd over haar verstand en lichaamlijke schoonheid. Zij moet indruk hebben gemaakt op den President, hetgeen hem heeft doen besluiten langer te vertoeven. Etelijke onzer Bisschoppen, die bij den President zeer geëerd zijn, hebben hem levendig aangespoord in het huwelijk te treden; zij hopen dat de verbindtenis met eene katholieke prinses zijne godsdienstige gevoelens zal verlevendigen, en hem misschien tot eene volkomen beoefening zijner godsdienstpligten zal brengen. Dit is althans reeds duidelijk genoeg te zien, dat hij zich den hertog van Orleans niet tot voorbeeld stelt. Niet alleen woont hij iederen Zondag de H. Mis bij, maar hij stelt er ook belang in, dat zijne voorliefde voor katholieke werken en instellingen openlijk blijke. Ik zal u daarvan eenige treffende bewijzen aanvoeren.

Niet lang geleden vervoegde zich bij hem de heer Achille De Clesieux, stichter van het *proem werk* der kolonien van St. Jean in Bretagne voor wezen en wonelingen; en nadat hij den Prins de benaauwde omtandigheden dier allernuttigste stichting had onder het oog gebragt, stond deze hem 200,000 franken toe of het fonds ter bevordering van liefdadige instellingen. Ook zijn door bijzondere belangstelling van den Prins aan Pater Brumauld S. J. door de Parijzer gasthuizen en door de stad Parijs twee honderd arme kinderen afgestaan, om in de kolonie te Ben-Akoum bij Algiers te worden grootgebragt.

Een ander belangrijk feit is het volgende: Sedert weken woont de President te St. Cloud, 2 uur van Parijs. Eenige dagen voor zijn vertrek naar Straatsburg begaf hij zich op een ochtend naar het huis der christelijke *Schoolbroeders*, zonder voorafgaande waarschuwing met een enkelen adjudant. „Lieve broeders!” sprak de President, „naar ik xerneem, hebt gij hier boeken, die in zekeren geest geschreven zijn, waardoor de kweekelingen omtrent het begrip onzer nationale geschiedenis op een dwaalspoor zouden kunnen geraken!” — „Men heeft u misleid, Monseigneur,” antwoordde de overste met kracht; „zoodanige boeken zijn er bij ons in het geheel niet.” Nu nam de adjudant van den Prins het woord op en vroeg hem: „Hebt gij niet eene geschiedenis in den smaak van Pater Loricet, waarin de Keizer erg over den hekel wordt getaald?” Nu reikte de overste hem een handboek der nationale geschiedenis

over, dat bijzonder ten gebruike der Orde geschreven was, en hij zeide: „Dit is ons eenigste boek over de hedenaagsche geschiedenis.“ De President nam het boek terstond in de hand, bladerde het door, las snel eenige bladzijden, en gaf het den overste terug met de woorden: „Zeer goed. Sedert hoe lang bestaat uw huis? Hoe is het met uwe finantien gesteld?“ — „Koning Karel X heeft het gesticht en rijk begiftigd uit eigen beurs, maar het aantal kweekelingen is ons toch een weinig boven het hoofd gewassen.“ — „Wel, hoe groot is dan uw tekort?“ — „Omtrent 300 franks.“ — „Welnu,“ hernam de Prins, „neem dan deze kleine bijdrage, om u uit de verlegenheid te redden; te gelijk haalde hij eenige banknoten uit zijn zak en vertrok, een geschenk van 2000 fr. achterlatende. (Ook in Duitschland, voegt de *Deutsche Volkshalle* er bij, hoopt men het edele, verdienstelijke werk van den eerw. Chable krachtig door den President te zien bevorderen.)

Men schrijft uit Luxemburg dd. 24 Julij dat den vorigen Zondag het eerste verjaarsfeest gevierd was van de door den eerwaarden Superior der Redemptoristen, P. Zobel onlangs gestichte vereeniging van jongelingen.

Naar men verneemt is ook de afgetreden minister van Oorlog, Jhr. van Spengler, door Z. M. benoemd tot grootkruis der orde van de Eikenkroon.

Men verzekert, dat het huwelijk van Z. K. H. Prins Hendrik der Nederlanden met de Prinses Amalia van Saksen-Weimar binnen kort zal voltrokken worden op het kasteel Oranienstein, alwaar de hertog van Nassau en zijne gemalin zich tegenwoordig bevinden, en dat het hooge paar zich vervolgens in gezelschap van den hertog Bernhard van Saksen-Weimar, vader der bruid, voor eenige dagen naar Schlangenbad zal begeven.

Van Regeringswege is verzonden, om aan de belanghebbende Kamers van Koophandel en Fabrieken te worden medegedeeld, eene tabel wegens de goederen, gedurende het jaar 1851 in Zwitserland voor in-, uit- en doervoer aangegeven.

Z. M. heeft te den kapitein van den staf der artillerie P. H. van der Meulen, thans werkzaam bij de Koninklijke Militaire Akademie, en daarbij belast met de functien van leeraar in de natuur- en scheikunde, uit zijne betrekking tot gemelde inrigting eervol ontslagen, 2e den 1e luitenant J. P. Kempers, van den staf der artillerie, en den 2den luitenant J. H. Meursinge, van het 2de regiment vesting-artillerie, bij de Kon. Milit. Akademie gedetacheerd, en eerstgenoemde met dien tijdelijk benoemd tot adjudant, van den 1sten Junij 1852 tot 1sten Januarij 1853.

Bij Kon. besluit van 21 Julij jl. is aan de vereeniging gevormd tot verbinding der beide Zaanovers te Koog aan de Zaan vergunning verleend tot den aanleg van een veerpont te Koog aan de Zaan, voor het overzetten van rijtuigen en vee en concessie tot heffing van veergelden volgens daarbij vastgesteld tarief.

De minister van Finantien, gelezen hebbende eene missive van een der heeren arrondissements-direkteurs der direkte belastingen enz., daarbij aan des ministers beslissing onderwerpende de vraag, of de vrijstelling, bedoeld bij lett. k of m van § 5 van tabel XVI, gevoegd bij de wet van den 22 April 1852 (*Staatsblad* n^o. 61), van toepassing te achten is op zoogenaamde houtschuiven of langwerpige open bakken, die gebezigd worden tot afvoer van gezaagd hout van de hontzaagmolen en verder vervoer van houtwaren? — heeft bij resolutie van 25 Mei jl., n^o. 91, te kennen gegeven, dat geene der vrijstellingen, in gezegde tabel genoemd, op de bedoelde vaartuigen toepasselijk kan worden gemaakt.

De minister van finantien, gelezen hebbende eene missive van een der heeren arrondissements-direkteurs der direkte belastingen enz., daarbij aan des ministers beoordeeling onderwerpende de vraag, of de verhoogde belasting, bij de 2de zin- anede van § 4 van tabel XVI der wet op het regt van patent, van den 22 April 1852 (*Staatsblad* n^o. 61), vastgesteld, moet worden toegepast op de vaartuigen van schippers, in gestadige dienst van steenfabrikanten, te wier behoefte zij turf aan- en steenen wegvoeren? — heeft bij resolutie van 25 Mei jl., n^o. 97, te kennen gegeven, dat de gedane vraag, al ware het dat met de bedoelde vaartuigen steeds tusschen dezelfde plaatsen heen en weder werd gevaren, niet anders dan ontkennend kan worden beantwoord.

De Minister van Finantien, gelezen hebbende eene missive van een der heeren arrondissements-direkteurs der direkte belastingen enz., daarbij aan des Ministers beslissing onderwerpende de vraag, of de bepaling van het 1ste lid van § 2 van art. 26 der wet op het personeel, van den 29sten Maart 1833 (*Staatsblad* n^o. 4) al dan niet toepasselijk is op een geval, zoo als dat van A., die van B. een huis in huur heeft overgenomen, onder beling, dat het meerendeel der meubelen van genoemden B. daarin tot November aan-

staande bewaard blijve, en zijne eigen meubelen, voor zoover zij niet naar zijn Buitenverblijf worden overgebracht, mede daarin geborgen worden, terwijl het huis van Mei tot November geheel onbewoond zal blijven en de onderscheidene meubelen niet tot gebruik gerangschikt, maar slechts opgeborgen staan? — heeft bij resolutie van den 2den Junij jl., n^o. 103, te kennen gegeven;

dat de wet in art. 2, § 1, ten aanzien der belastbaarheid wegens den eersten grondslag, gebruik en bijwoning op eene lijn plaatsende, en in art. 24, § 1, met betrekking tot de vier eerste grondslagen, zelfs alleen de gebruikers der percelen belastingschuldig noemende, door de algemeenheid dezer benaming, waarmede ook de voorstelling van het 2de lid van art. 26, § 1, geheel in overeenstemming is, klaarlijkelyk bedoeld heeft, te dezer zake belastbaar te stellen alle gebruik, dat van een perceel, op welke wijs dan ook, gemaakt wordt, en als zoodanig door de wet zelve niet uitgezonderd is; dat bloote opberging van meubelen in een perceel zonder twijfel gebruikmaking is van dat perceel; gelijk dan ook de in art. 6, § 2, genoemde pakhuizen, zolders en kelders, ofschoon enkel tot berging dienende, aan de belasting onderworpen zijn; en

dat derhalve de bepaling van het 1ste lid van art. 26, § 2, in dat licht beschouwd, naar des Ministers inzien, geene andere strekking kan hebben, dan om, ter voorkoming van misbruik, aan te wijzen, dat zelfs het meubelen van een gedeelte eener woning belastbaarheid medebrengt, terwijl uit deze bepaling in geen geval kan worden afgeleid, dat niet ieder ander gebruik evenzeer belastingschuldig zou maken.

De Minister van Finantien, gelezen hebbende eene missive van een der heeren arrondissements-direkteurs, daarbij des Ministers beslissing inroepende omtrent de vraag aangaande de toepasselijkheid der vrijstelling, bedoeld bij § 5, lett. e van tabel XVI, behoorende bij de wet van den 22 April 1852 (*Staatsblad* n^o. 61), op zoogenaamde postschepen of kleine overdekte vaartuigen, waarvan het gevuld is met aardewerk, glas, enz., en welke goederen, in eigendom toebehoorende aan schippers, die als inlandsche kramers zijn gepatenteerd, nu eens op de wijs der kramers, en dan weder op de wijs der winkeliers, uit de vaartuigen, daar ter plaatsen en elders, worden verkocht, — heeft bij resolutie van 4 Junij jl., n^o. 113, te kennen gegeven, dat gezegde vaartuigen, ofschoon zij, door van de eene naar de andere plaats te varen, een der vereischten voor de toepassing van gedachte vrijstelling bezitten, evenwel, doordien zij tot magazijn of winkel gebezigd worden, ook volgens de geschiedenis der wet, moeten geacht worden buiten dien vrijdom te vallen.

De Minister van Finantien heeft bij resolutie van 11 Junij jl., n^o. 32, aan een der heeren arrondissements-direkteurs der direkte belastingen enz. te kennen gegeven, dat onder de zoogenaamde bokken of kiezentrekkers, bij § 5, letter m van tabel XVI, behoorende bij de wet van den 22 April 1852 (*Staatsblad* n^o. 61), genoemd, te verstaan zijn zoodanige drijvende werktuigen, die als water-windassen en kaapstanders gebezigd worden, om gezonken vaartuigen te ligten, palen uit den grond te halen, of andere voorwerpen, die op den bodem van de wateren liggen, op te heffen, en te vervoeren, en dat de benaming van vaartuigen in de gewone beteekenis toepasselijk is.

De Minister van Finantien heeft bij resolutie van 30 Junij jl., n^o. 47, aan eenige heeren arrondissements-direkteurs der direkte belastingen enz. te kennen gegeven, dat de bepalingen van § 5, lett. a van tabel n^o. XVI, gevoegd bij de wet van den 22sten April 1852 (*Staatsblad* n^o. 61), naar des Ministers inzien, van dien aard is, dat zij niet toelaat, onder de van patentregt vrijgestelde vaartuigen te begrijpen de zoodanige, die, ofschoon uitsluitend in 's Rijks dienst voor de klaringen en de recherche te water gebezigd wordende, aan partikulieren toebehooren en van deze in huur genomen worden.

Men schrijft uit Malaga, 16 Julij. In onze wijngaarden toont zich eene ziekte, welke eene groote vrees voor den oogst doet ontstaan. De nog jonge druiventrossen schijnen door eene soort van wit poeder bedekt te zijn, waardoor zij verdroogen en bederven. De wijngaarden in de bergstreken hebben tot nog toe het meeste geleden; echter is het Lang Rozijn, alsmede het Muscadel Rozijn, reeds aangetast. Het is nog moeilijk om de gevolgen van deze ziekte te beoordeelen, in allen gevalle zal de oogst door dezelve eene groote vermindering ondergaan. Omtrent de kwaliteit der vruchten zal men eerst na het rijp worden kunnen oordeelen. Deze ziekte, wil zich ook in andere landen schijnt te vertoonen, was hier tot nog toe geheel onbekend. (N. R. C.)

's GRAVENHAGE, 28 Julij. Bij het gemeente-bestuur bestaat het voornemen op den dag der wedrennen te Scheveningen, den 7 Augustus aanstaande, volksvermakeligheden te doen plaats hebben, waardoor dat feest voor de ingezetenen van alle klassen aangename zal worden, en de bezoekers van Scheveningen voor het overig gedeelte van den dag kunnen worden bezig gehouden.

Naar men verneemt zullen tot afwisseling der wedrennen, in het veld masten met prijzen ter beklimming worden opgericht; des namiddags zal er eene luchtballon worden opgelaten en een wedloop van Scheveningsche meisjes plaats hebben; des avonds bestaat het plan, het strand tusschen het dorp en het Badhuis met teertonnen luisterrijk te verlichten, en het een en ander zal voortdurend door muziek worden opgeluisterd. Voorzeker zullen de onderaemers der badhuizen en andere openbare inrigtingen te Scheveningen het hunne bijdragen, om de ingezetenen en vreemdelingen genoeg te geven, en zoo men het geluk heeft, dit feest door schoon weder begunstigd te zien, dan lijdt het geen twijfel, of het bezoek van Scheveningen zal op dien dag

voor iedereen een ruim en zeer afwisselend genot opleveren. (Dagblad van 's Gravenhage.)

ARNHEM, 27 Julij. Heden voormiddag arriveerde van het Loo Z. M. de Koning en begaf zich terstond naar het hôtel Bellevue, van waar Z. M. des namiddags met Hoogstd. moeder naar het gebouw der tentoonstelling reed. De beide vorstelijke personen vertoefden ruim een uur in de zalen en bezigtigden de voorwerpen met veel belangstelling, terwijl zij hunne tevredenheid op onduidelzinnige wijze te kennen gaven. Ten 6 ure nuttigde Z. M. een diner in gemeld hôtel, waarop genoodigd waren Z. Exc. de minister van staat, commissaris des Konings in deze provincie, de generaal-majoor, provinciale kommandant, de burgemeester der stad en de heer B. F. baron van Verschuier, lid der provinciale staten en van de commissie der tentoonstelling. Ten 8½ ure is Z. M. weder naar het Loo vertrokken; wordende Hoogstdezelve bij dat vertrek op dezelfde nationale wijze met volksliederen begroet als H. M. de Koningin-Weduwe bij hare aankomst op gisteren avond. Z. Exc. de minister van Binnenl. Zaken heeft mede de tentoonstelling bezocht en is heden naar Zevenaar vertrokken, alwaar Z. Exc., naar wij vernemen, bij den heer baron van Nispen genoodigd is; en tevens de geprojecteerde spoorweglinie in oogenschouw zou nemen. (H.)

HELMOND, 24 Julij. In de op heden gehouden vergadering der Kamer van Koophandel en Fabrieken alhier, is herkozen: de heer G. van Glabbeek als president, en benoemd de heer A. H. Bots tot vice-president en P. H. van Lieshout, tot sekretaris. (R. R. C.)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN

FRANKRIJK.

PARIS, 27 Julij. Heden werd het staflijk overschot van den maarschalk Excelmans in de kerk der Invaliden bijgezet; de Prins-President, gevolgd door zijn geheel militair huis, benevens de ministers, woonde de treurige plegtigheid bij en werd ontvangen door de oude soldaten met den kreet van: *Leve Napoleon! Leve de Keizer!*

— Sommige bladen beschouwen de herstelling van het keizerrijk thans als een uitgemaakte zaak en betwijfelen het zelfs, of Lodewijk Napoleon wel tot 2 Dec. e. k. macht zal, zoo als men aanvankelijk meende. Ook spreken zij weder meer dan ooit van het huwelijk van den Prins-President; alleen bestaat nog verschil van gevoelen over de persoon zijner aanstaande gemalin, en of het huwelijk voor of na de afkondiging des keizerrijks zal plaats hebben.

— Nog wordt druk gesproken over de aangekondigde ministerieele wijziging, die men reeds morgen in den *Moniteur* verwacht. De heer Turgot wordt als minister van staat gedoodverwd. Drouin de Lhuys, Buitenl. Zaken en Magne openb. Werken. De heeren Casabianca en Lefebvre Durafle zullen tot senatoren benoemd worden, met eene jaarlijkche dotatie van 30,000 frs.

— De heer de Casabianca, minister van Staat, heeft eergisteren in zijne aanspraak bij gelegenheid van het leggen van den eersten steen van de bouwwerken tot voltooiing van het paleis het Louvre en deszelfs vereeniging met de Tuilleries, de aandacht gevestigd op de herleving der volksbedrijvigheid in Frankrijk en op de daaruit voortvloeiende welvaart. „Door de herstelling der openbare orde en der algemeene gerustheid, zegt de *Moniteur*, dit verhalende, is de bedrijvigheid in Frankrijk weder ontwaakt, en sedert eenige maanden zoo levendig als zij vroeger nimmer geweest is. Althoeveer rijzen openbare en partikuliere gebouwen als door tooverkracht; nooit had Parijs meer van eene door de bouwmeesters veroverde stad: de verwoestingen die de moker des sloopers aaurigt, verdwijnen terstond door nieuwe gebouwen. Intusschen worden onze spoorwegen voltooid en schieten takken uit naar alle punten des lands. Weldra zal dat onmetelijke net van verkeer middelen al de rijkdommen der wereld naar Parijs doen vloeijen. Bij deze algemeene bedrijvigheid herinnert men zich onwillekeurig een tijdvak, waarvan het volk nog heugenis heeft. Toen de Keizer, van Elba teruggekeerd, de openbare werken met kracht deed hervatten, zeiden de na lange werkeloosheid weder bezige werklieden: „Men kan wel zien dat de groote aannemer terug is. De Keizer rust thans op zijne lauweren, maar aan hetgeen rondom ons geschiedt, is het ligt te bemerken, dat zijn scheppende geest herleeft in den erfgenaam zijner denkbeelden en zijner vruchtbare werkzaamheid.“

De minister herinnerde voorts in zijne redevoering, dat op de plaats waar hij stond, door Koning Childbert I in de zesde eeuw onzer jaartelling het eerste gebouw werd gesticht; en dat dit in volgende eeuwen door onderscheiden Koningen allengs werd vergroot en verfraaid; hij zeide verder:

„De bestemming der thans aangevangen bouwwerken is u bekend: het verblijf van het staatshoofd, drie mi-

Zullende voor diegenen, die niet verkiezen mochten hunne

